

Forfatter: Sven H. Rossel

Titel: Udrag fra H. V. Kaalund

Citation: Sven H. Rossel: "H. V. Kaalund", i Sven H. Rossel: *H. V. Kaalund*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-authors-kaalund-p-shoot-idm139897974460080.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: H. V. Kaalund

Som digter var Kaalund ikke overvældende produktiv, men til gengæld uhyre kræsen. Han omarbejdede og genskrev sine tidligere tekster, indtil de fandt deres endelige form. Karakteristisk for denne fremgangsmåde er hans lyriske hovedværk, *Et Foraar*, der ud over enkelte nye tekster består af tidligere udgivne digte og på mange måder kan læses som en af digteren selv udvalgt antologi over hans produktion frem til året 1858. Kun sjældent skrev Kaalund - og her danner han en tydelig modsætning til de samtidige lyrikere Carl Ploug og Christian Richardt - lejlighedsdigte, og det var ham en gru, når han blev plaget om at skrive en vise eller en tekst til et billede; de fleste sådanne digte er da også forblevet utrykte. Bortset fra de typiske lejlighedsdigte i anledning af Frederik 6.s død i 1839 og Frederik 7.s tronbestigelse i 1848 anvender Kaalund snarere genren enten til at hylde de kunstnere, han føler sig beslægtet med, eller som udgangspunkt for en anden tematik; det er typisk for Kaalund, at man i ét og samme digt på samme tid finder både tidskommentar og refleksion. Både i digtet "Hilsen til Thorvaldsen" og i et digt til Grundtvig, "Til Nic. Fred. Sev. Grundtvig" (til melodien: "Danmark, dejligst Vang og Vænge"), som tak for dennes forelæsninger på Borchs Kollegium, begge fra 1838, benytter Kaalund sig således af lejligheden til at skildre de to kunstners fædrelandskærlighed og til selv at prise Danmark, mens digtet "Til Adam Oehlschläger", tilegnelsesdigtet fra hans første samling fra 1840, entydigt tjener til at beskrive Kaalunds egen kunstneriske udvikling: